

ஈழத்து கிலக்கியச் சோலை
வெளிப்பீடு - 21

தும்பலகாரம்

க. வேணுயுதம்

கலாவினோதன், கலைவரிதுன்
கலாபூஷணம்

தும்பலகாரம்

தம்பலகாமம்

க. வேலாயுதம்

கலாவிநோதன், கலைவிருதன்

கலாபூஷணம்

த. சித்தி அமரசிங்கம்

சமுத்து இலக்கியச் சோலை,
21, ஒளவையார் வீதி,
திருக்கோணமலை.

நூல் விபரப்பட்டியல்

வெளியீடு	:- 21
நூல்	:- தமிழ்நாடு க. வேலாயுதம்
விடயம்	:- வரலாறு
ஆசிரியர்	:- த. சித்தி அமரசிங்கம்
முகவரி	:- 21, ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை
பதிப்புரிமை	:- ஆசிரியருக்கு
முதல் பதிப்பு	:- 2005 ஜூவரி
பக்கங்கள்	:- 40
அளவு	:- 70 Gsm Bank, 5" x 7"
வெளியீடு	:- சமுத்து இலக்கியச் சோலை 21, ஒளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை
அச்சப்பதிப்பு	:- ரெயின்போ மினிலாப் (பிரிஇ) லிமிட்ட் 361, நீதிமன்ற வீதி, திருக்கோணமலை 026-2227498, 2227354, 0777-303938
விலை	:- 50/-
ISBN	:- 955-1170-01-06

முன்னுரை

ஓம் ஸ்ரீ கணேசனைய நம:
சுமாது தங்க வீநாயகர் ஆலயம்
பிரதான வீதி, திருக்கோணமலை.

துதினாகுரு, தமிழ்நாடு
பல்லி சபையும் ஈசு சோமாவங்குத்தக் குருக்கள், D.A.C.
471, திருக்கோணமலை, தொலைபேசி: 026-2220463

ஆயிரம் பிறை கண்ட அறிஞர். தம் பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர் கண்டைய வாழ் வும் பணியும் போற்றற்குரியதே. அவருடைய வாழ்க்கையை நாம் சிந்திக்கும் போது, அவர் இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் சிறந்த புலமையுடையவர் என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவரது கற்பனை வளத் திற்கு பேடும், சேவலும் பார்வையில் படுகின்றது. இவற்றின் சம்பாசனையின் சிலவரிகள் இங்கே,

பேடு:.....

பஞ்சண்ணபோல் கூடுதனில்
படுத்துறங்கும் என் துயிலைக்
கொஞ்சமேனும் நோக்காது
குழப்புகிறீர் என் துரையே

சேவல்:அஞ்சகமே ! என்னுடைய
அழகான பெண்மயிலே!
மிஞ்சி ஒளி வீச வரும்
வெய்யோன் வரவுதனை
வஞ்சனை எதுவுமின்றி
மாந்தர்க் குணர்த்துகிறேன்.

இதனூடாக இவருடைய இயற்கை வாழ் உயிரினங்களை உண்ணிப்பாக உய்த்துணர்ந்து அவதானிக்கும் இயல்புத்தன்மை

வெளிப்படுகின்றது. இவருடைய கட்டுரைகள் ஆழ்ந்த புலமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

சிவஞானக்கிராமணியார், முத்தமிழ்வித்தகர். கி.ஆ.பே. விஸ் வநாதர், என் தாய் வழிப் பேரனார் ஏ.வை. விஸ்வலிங்கக்குருக்கள் ஆகியோர் அதிகம் படிக்கவில்லை, இருந்தபோதும், இவர்கள் தம் முயற்சியால் பார்போற்றும் பேர் பெற்ற அறிஞர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

அன்புக்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய பேரறிஞர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களுக்கு திருக்கோணமலை வாழ் பெருமக்கள் சார்பில் “முத்தமிழ் வித்தகர்” என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி, அவரைப் பாராட்டிக் கொரவிப்பதில் நான் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

இப்பெருமகளார் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ இறைவனை சிரம்தாழ்த்தி வேண்டி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி

DR. வை. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள்

சித்த ஆயுர்வேத, அக்யூபஞ்சர்
வைத்திய ஆராய்ச்சியாளர்

வெளியீட்டுரை

இது எமது இருபத்தோராவது வெளியீடு

நான் அறிந்தவரை இந்த மண்ணில் மேன்மக்கள் பற்றி சரியான முறையில் பதியப்படாமையால் அவர்களைப் பற்றி அறிவது மிகவும் கஸ்ராக இருக்கிறது.

இந்த மண்ணின் மேன்மக்களாகக் கருதப்படும் அகில நாயகப் புலவர், கணேச பண்டிதர், அப்துல் காசிம் புலவர், சுவைக்கீன் பிள்ளைப்புலவர், திருநாவுக்கரசு உபாத்தியாயர், பூரணானந்த ஜயர், நாவலர் நாசரத் நாதர், ஞான பண்டிதர் உபாத்தியாயர் போன்றோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர்கள். இவர்கள் பற்றிய தகவல்கள், வரலாறுகள் கிடைக்கப்பெறாதது வேதனைக்குரியதே. (நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னொடி ஒருவரைத் தந்து, திருக்கோணமலை - S.T. சிவநாயகம் - கட்டுரையிலிருந்து)

கண்டி நகராண்ட முதலாம் இராசசிங்கன் காலமான பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாடப்பட்ட நூலான “வெருகல் சித்திரவேலாயுத காதலைப் பாடியவர் தம்பலகாமத்தின் வேளாள மரபிலுத்தத் ஜயம்பெருமாள் மகன் வீரக்கோன் முதலி என்று மட்டுமே அறியக்கூட்கின்றது. இவர் பற்றிய மேலதிக் விபரம் ஒன்றும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

ஏன் எமது காலத்தில் வாழ்ந்த விஸ்வநாதபிள்ளை, வைத்தியர் ஆறுமுகம், பீதாம்பரனார், பண்டிதர் சரவணமுத்து இப்படிப் பலர்.

நம் மண்ணின் மேல்மக்களைப் பற்றி வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை ஆவனப்படுத்த மறந்தோமோ இல்லை மறைத்தோமோ ஏதோ காரணத்தால் முடியாமல் போனதால் இந்த மண்ணில் கலை இலக்கிய, கல்வித் தகைமைசார் பெரியோர்கள் இருந்தார்களா? என்ற கேள்விக்கு ஆதாரபூர்வமான தகவல்களைக் கூறுமுடியாமல் இருக்கும் தீர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தன்னப்பட்டுள்ளோம். எனவே இந்த நிலை மாறவேண்டும். மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதே எமது பேரவா. எனவேதான் “வாழும்போதே வாழ்த்துவோம்” என்ற கொள்கைக்கமைய கடந்தகால எங்கள் நூல்வெளியீட்டு நிகழ்வுகளின்போது பலதரப்பட்ட கலைஞர்களை, கல்விமான்களை, விளையாட்டு வீரர்களை, சாதனையாளர்களை கொரவித்துள்ளோம். இதுவரை 44 கலைஞர்களை கொரவித்துள்ளோம்.

அதுமட்டுமன்றி, பெரியோர்கள் பற்றிய வாழ்வியல் பற்றி ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற நோக்கில் ‘காந்தி ஜயா’ என்று அழைக்கப்படும் பொ. கந்தையா ஆசிரியரின் வைரவிமூ மலரினை (கலாவினோதன் கலாபூஷணம் த. சித்தி அமரசிங்கம்) 19-12-1992 ஆம் ஆண்டிலும், ஞானசிரோவன்மணி பண்டிதர் இ.வாடிவேல் அவர்களின் பவளாவிமூ சிற்புமலரான “கிழக்கில் உதித்த ஞானமலா” என்ற நூலை 24.05.1977இலும், தமிழ் ஒளி கலாபூஷணம் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்களின் பவளாவிமூ மலரான ‘இலக்கியப் பூந்துணர்’ என்ற நூலை 05.06.2000 ஆண்டிலும் வெளியிடப்பட்டபோது அதன் தொகுப்பாசிரியராக இருந்து பணியை மன நிறைவோடும் செய்துள்ளேன்.

இதன் அடிப்படையில் தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் அவர்களின் வாழ்வியலும் ஆவணப்படுத்தப்படுவதோடு மட்டுமன்றி, வெளியுலகிற்கும் அறியத்தறப்படாவிட்டால் முன்னோர் செய்த விட்ட தவந்தியே நாமும் செய்தவர்களாவோம். தம்பலகாமம் வேலாயுதம் இந்த மண்ணின் பொக்கிலும்.

இந்நால் சிறிதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு சிறப்பான நாலே. காலத்தின் தேவைக்கு வெளிவரவேண்டி அவசியமும் அவசரமும் இதற்குண்டு.

எந்த அளவிற்கு அவர்மூலம், அவர் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்ட முடியுமோ, அந்த அளவிற்குத் திரட்டினோம். எந்த அளவிற்கு அவரது அரும் படைப்புக்களை பதியவைக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்குப் பதியவைத்துள்ளோம்.

தன் வாழ்நாளின் வாழ்வியலை, அவரே காணவேண்டும். வாசிக்க வேண்டும். பெருமகிழ்ச்சியடையவேண்டும். இதுதான் எமது அவா.

இச்சிறுநாலில் உள்ள தகவல்களைவிட மேலதிக தகவல் கிடைக்குமாயின் அறியத்தறவும். ஆவணப்படுத்தப்படும், வெளிக்கொண்டிரப்படும். எது எப்படி இருந்தபோதும் எம்மாலான இச்சிறுபணியை பெரிதாக மதித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது இலக்கிய நெஞ்சங்களின் கடமையே.

முன்னுரை தந்த வைத்தியக் கலாநிதி புலவர் சிவாஜி வை. சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் D.AC அவர்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிடுவது எனது கடமை மட்டுமல்ல அவசியமானதும் கூடத்தான்.

இன்று திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் முதற்குஞ்களுள் இவரும் ஒருவர்.

திருவள்ளுவன் திருநாளைக் கொண்டாடிய சங்கங்கள் இலங்கையில் 64, இந்தியாவில் 17, பர்மா 1, மலாயா 4, தென் ஆபிரிக்கா 1, இலங்கையில் முதல் திருக்குறள் மகாநாடு திருக்கோணமலையில் நடைபெற்றது. (ஆதாரம் தமிழ் மறைக் கழகத்தின் “திருவள்ளுவர் திருநாள் மலர் 15-05-1955)

முதல் திருக்குறள் மகாநாடு திருக்கோணமலையில் திருவள்ளுவர் கழகத்தினால் 28, 29, 30 வைகாசித் திங்கள் 1953ஆம் ஆண்டு இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. மேற்கூறிய கழகத்தின் தலைவராக இருந்து கடமையாற்றியவர் வை. சோமாஸ்கந்தர் அவர்களே.

இந்திய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம் பரம் ஆறுமுகநாவலரின் சித்தாந்தக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து புலவர் பட்டம் பெற்று திருக்கோணமலைக்குத் திரும்பியதும், நாலவர் அக்காடமியை ஆரம்பித்து, முதல் முறையாக வர்த்தகம், பொருளாதாரம், கணக்கியல் பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

தாய்வழிப்பேரன் விஸ்வலிங்கக் குருக்களிடம் வைத்தியம் கற்றார். சாஸ்த்திரம், எண்கணிதம் தன்முயற்சியில் கற்றவை.

டாக்டர் அருள் ராமலிங்கம் அவர்களின் தாண்டுதலாலும், வேண்டுதலாலும் “அக்கியுப்பஞ்சர்” வைத்தியத்திற்குத் தேவைப்பட்ட கருவியை இங்கேயே வடிவமைத்துக் கொடுத்தவர்.

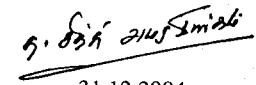
“திருக்கோணேஸ்வரம்” நாலிற்கும் திருக்கோணேஸ்வர கும்பாபிஷேக இரு மலர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒருவராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார்.

எமது வேண்டுதலை ஏற்று முன்னுரை தந்தமைக்கு எமது நன்றிகள். மற்றும் நாலை வடிவமைத்துத் தந்த ரெயின்போ உரிமையாளர், ஊழியர் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

சுற்றில் எம் இலக்கியப் பணியின் உந்துசக்தியாக இருந்துவரும் எம் இலக்கிய உள்ளங்களுக்கும் எம் மனம் கனிந்த நன்றிகளைப்பும் வணக்கத்தையும் கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி
வணக்கம்

21, ஓளவையார் வீதி,
திருக்கோணமலை.

31.12.2004

எழுது வெர்யீடுகள்

01. ஒற்றைப்பனை (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
02. கோயிலும் சுனையும் (நாடகத் தொகுப்பு)
03. கயல்விழி (கவிதை நாடகம்)
04. சாரணர் புதிய செயற்றிட்டம்
05. 93ல் கலை இலக்கிய ஆய்வு (கட்டுரைத் தொகுதி)
06. இராவண தரிசனம் (இலக்கிய நாடகம்)
07. கங்கைக் காவியம் (காவியம்)
08. கழகப் புலவர் பெ.பொ.சி. கவிதைகள்
09. சிந்தித்தால் (நந்திந்தனைக் கவிதைகள்)
10. இரு நாடகங்கள் (நாடகம்)
11. கவிதாலயம் (கவிதைத் தொகுப்பு)
12. அச்சாக்குட்டி (குழந்தை இலக்கியம்)
13. நெஞ்சில் ஒரு நிறைவு (சிறுகதை)
14. மாலையில் ஓர் உதயம் (நாவல்)
15. ஸ்தீர் லட்சணம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
16. திறனாய்வாளர் திருக்கோணமலை த. கனககுந்தரம்பிள்ளை
17. இராவணேஸ்வரன் இந்திர உலா (இராவணன் சரிதை)
18. எண்ண ஊர்வலம் (கவிதைத் தொகுதி)
19. திருக்கரைசைப் புராணம் விளக்கவுரை - அச்சில்
20. ரங்கநாயகியின் காதலன் (குறுநாவல்)

மற்றும்

திருப்பல்லாண்டு உரையுடன்

பவளவிழா மலர்களான்

1. காந்தி மாஸ்டர் சிறப்புமலர்
2. கிழக்கில் பூத்த ஞானமலர்
3. இலக்கியப் பூந்துணர்

ஏழுத்து இலக்கியச் சோலை

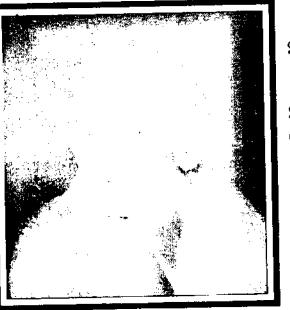
ஶ, ஓளவையார்வீதி

இலங்கை

திருக்கோணமலை

தம்பலகாமம் தந்த மாபிபருங் கலைஞர்,
முதுபெரும் எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர்
தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்

தம்பலகாமம்

திருக்கோணமலை மாவட்டம் தன்னகத்தே கொண்ட பல கிராமங்களுள் ஒன்றான பழம் பெரும் கிராமமே தம்பலகாமம்.

திருக்கோணமலையில் இருந்து கண்ட நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் பத்தாவது கல் தொலைவில் இடது பக்கமாகத் திரும்பி ஒன்றரைகல் சென்றால் வருவது தம்பலகாமம்

தம்பலகாமம் கிராமத்துள் கால் பதித்ததும், நம் கண்ணில் முதல் படுவது, பார்க்குமிடமெங்கும் வயல்வெளிகள், காலத்துக்குக் காலம் பசுமை நிறைந்து மரகதக் கம்பளம் விரித்தது போன்றும், செந்நெற்கதிர்கள் பூத்தும், நெற்கதிர்கள் மணிகள் நிறைந்து தலைசாய்ந்து காற்றினாடே அலை அலையாய் களனி நிரம்ப பொற்கதிர்கள் பரப்பும் எழிலும், தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்போது பெரும் குளமாகவும் காட்சிதரும்.

சற்றே தலை நிமிர்ந்து பார்வையை மேலே செலுத்து வோமேயானால், அங்கே ஆலயத்தின் வானுயர்ந்த கோபுரம் கண்ணிற படும். அதுதான் ஆதி கோணைநாயகரின் ஆலயமாகும்.

கி.மு ஆழாயிரம் ஆண்டளவில் இராவணனால் வணங்கப் பெற்று, கால ஓட்டமாற்றத்தில் பல மன்னர்களின் திருப்பணியாலும், ஆலய புணருத்தாணத்தாலும் பொலிவு பெற்று, பாரெல்லாம் கீர்த்தி பெற்று, திருமலரால், ஞானசம்பந்தரால், அருணகிரிநாதரால் பாடல் பெற்று இருந்த திருக்கோணேஸ்வரம், 1624 ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் முதலாம் நாளாகிய புதுவருடத்தன்று, போர்த்துக்கேயரால் தகர்த்தப்பட்டுத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் அங்கு திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் புளித் திருவூவுச் சிலைகளை நாலாபக்கமும் கொண்டு

சென்று மண்ணிலும், கிணற்றிலும், காட்டிலும் போட்டு மறைத்து வைத்தனர். சில விக்கிரகங்கள் தம்பலகாமத்திற்கு மேற்கேயுள்ள “சுவாமிமலை” என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் ஒழித்து வைத்து வழிபட்டனர். “கோணமலைக் கிழங்கு” பெற தம்பலகாமம் வாசிகள் ‘சுவாமிமலைக்’ காட்டிற்கு செல்வது வழக்கம். அப்படி சென்ற காலை ஒருநாள், சுவாமிமலையில் விக்கிரகத்தோடு செப்பேடான்றையும் கண்டெடுத்தனர். உடனே எடுத்துச் சென்று சிவாலயத்தில் பிரதிஸ்டை செய்து வழிபடலாயினர். இவ்வாலயம் 340 ஆண்டுக்கு முன்பு புதுப்பிக்கப்பட்டதென்றும், இவ்வாலயத்தில் இருக்கும் பழைய கோணைச்சர் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்களும், மாதுமையம்மை பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, சோழர் காலம் என்றும் ஆராட்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

தம்பலகாமத்தில் ஆதி கோணைநாயகரைப் பிரதிஸ்டை செய்து வைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம், கி.மு பதினெட்டாம் ஆண்டளவில் கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் காலத்தில் நிறுவப்பட்டதென அறியக்கிடக்கிறது.

கோவில் குடிகொண்டிருப்பதன் காரணமாக இந்த இடத்தை “கோவில் குடியிருப்பு” என்று அழைப்பார். ஆதி கோணைநாயகரை வணங்கித் திரும்புவோமேயாகில் நேராகவும், இடமாகவும் இருபாதைகள் பிரிந்து தம்பலகாமம் கிராமத்தை ஊறுத்துச் செல்கின்றன.

இடை இடையே தென்னை மரச் சோலைகளும் குழி, சுற்றிவர வயல்களைக் கொண்ட திடல் திடலாய்க் காட்சி அளிக்கும் குடியிருப்புகளும், அழகுவிருந்தளித்து, வருபவர்களை அன்போடு வரவேற்கும் காட்சி காண்பதற்கிணியதே.

இக்கிராமத்தில் உள்ளதிடல் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு பெயருண்டு. கள்ளிமேட்டுத்திடல், வர்ணமேட்டுத் திடல், நாயம்மார்த்திடல், கரச்சித்திடல், சிபித்திடல், கூட்டாம்புளி, நடுபிரப்பந்திடல், குஞ்சடப்பன்திடல், முன்மாரித்திடல் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

இதன் இயற்கையமைப்பு இப்படிக் காணப்பட்ட போதிலும், இக்கிராமமக்கள், பூரணாதீயாக குளக்கோட்டு மகாராஜாவின் வேண்டுகோளின் பேரில், கந்தளாய் குளத்தைக் கட்டிய புதங்கள், மண் அளிப்போட்ட கூடையைத் தட்டி விட்டதனாற்தான் இப்படித் திட்டுத் திட்டாக அமைந்துள்ளது என்று கருதுவர்.

இக்கிராமத்தை அண்டி “கப்பற்றுறை” என்று ஓர் இடமும் உண்டு. இது பண்ணைய நாட்களில் பல நாட்டில் இருந்தும் வருகை தந்த கப்பல்கள் கட்டி, வணிகம் நடத்திய துறைமுகமாக இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அஃது மட்டுமன்றி, இங்கு முத்தும் குளித்த இடமாகவும் கருதப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக, அங்கு சிபிகள் குவிந்து கிடப்பதை இன்றும் காணலாம். சுருங்கக் கூறின், இது ஒரு வணிகத் துறைமுகத்தைக் கொண்ட ஒரு பழம் பெரும் கிராமமென்றால் மிகையாகாது.

இக்கிராமம் இறைவழிபாட்டை மட்டும் கொண்ட கிராமமன்று, இங்கு ஆடல், பாடல், நாட்டுக்கூத்து, சிலம்பம், சீனாடி போன்ற கலைகளும் சிறந்து விளங்கின.

நாட்டுக்கூத்திற் சிறந்த அண்ணாவிமாரான கணபதிப்பிள்ளை போன்றோரும், பண்டிதர்களான சரவணமுத்து, புலவர் சத்தியழர்த்தி போன்றோரும் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களே.

இந்த மண் பல சான்றோர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர்களது விபரம் அறியக் கூடாமல் இருப்பது நமது துரதிஸ்டமே. இல்லையெனில் “வெருகல் சித்திர வேலாயுத காதல்” என்ற நூல் எப்படி பாடப்பட்டிருக்கும். இதனைப் பாடியவர் தம்பலகாமத்தின் வேளாளமரபிலுறித்த ஜயம் பெருமான் மகன் வீரக்கோன் முதலி என்பவராவர்.

இந்நால் கண்டி நகராண்ட முதலாம் இராசசிங்கன் காலமான 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாடப்பட்டதென அறியக்கிடக்கிறது. (சமூத் துமிழ் இலக்கியம் பக்கம் 35, 36, 37) இத்தகைய பெருமையிகுந்த கிராமத்தில் “குஞ்சர் அடப்பன் திடலில் முதுபெரும் எழுத்தாளரும், ஊடகவியலாளருமான க. வேலாயுதம் என்பவர் பிறந்தார்.

இக்கிராமத்தில் திடல்களின் பெயர்கள் அதன் காரணத்தின் பெயரிலேயே வைக்கப்பட்டன.

“ஆதி கோணைஸ்வர ஆலய கங்கானம் என்றும் அதிகாரப் பணியாளின் உதவிப்பணியாளர் அடப்பன் வேலையை குஞ்சர் என்ற பெயரை உடையவர் செய்து வந்தார். குஞ்சர் மிகவும் செல்வாக்குடன் பிரசித்த நிலையில் விளங்கியதால், ஆதி கோணைஸ்வர ஆலயத்துக்கு சமீபமாக உள்ள குஞ்சர் வாழ்ந்த ஊரிப் பிரிவுக்கு, குஞ்சர் அடப்பன் திடல் என்ற பெயரே வழங்கலாயிற்று.”

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்

இவ்வாறு “என் இளமைக்கால நினைவுகள்” என்ற கட்டுரையில் திரு வேலாயுதம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்தும் தன் பிறப்பைப்பற்றி எழுதும் போது “இந்த ஊர்பிரிவில் கல்கியின், பொன்னியின் செல்வனின் தந்தை கந்தர்சோழரைப் போன்ற உருவ அமைப்பும் தேகாந்தியிடம் உள்ள வே. கனகசபைக்கும் பெரும் நிலச் சொந்தக்காரரான பெரிய வீர குட்டியாரின் நடுமூகள் தங்கத்துக்கும் திருமண நிகழ்வால் 1917 ஆம் ஆண்டு நான் பிறந்தேன் என ஜாதகம் கூறுகிறது” என்று எழுதியுள்ளார். இவரது தந்தையாரான கனகசபை எல்லாக் காரியங்களிலும் வல்லவராக இருந்தார். குறித்வறாமல் துப்பாக்கியால் சுடுவதிலும் வல்லவர்.

இவரது தாயாரின் முத்தச்சோதரி அபிராமிப்பிள்ளையின் கணவர் பத்தினியார். இவர் ஒரு பிரசித்த சுதேசவைத்தியர், பரியாரியார்.

சிறுவன் வேலாயுதம் தன் பாடசாலை தலைவர் நேரமெல்லாம் நாயன்மார் திடலிலுள்ள இவனது பெரிய தாயார் வீட்டிலேயே தங்குவான். பெற்றோரைவிட, இவரது பெரிய தாய் தந்தையரே இவனை வளர்த்து வந்தார்கள் என்றால் மிகையாகாது, அந்த அளவிற்கு இவர் மேல் அன்பாகவும் பாசமாகவும் இருந்தார்கள். அதே போன்று வேலாயுதனும் தன் பெரிய தாய் தந்தையரோடு பிரியமாகவும், அன்பாகவும், பாசத்தோடும் இருந்தான்.

இவனது தாயாரின் தந்தை, இவன் தந்தை, மாமா எல்லோரும் இவனது பெரிய தாய் தந்தையோடுதான் வாழ்ந்தார்கள். இது ஒரு கூட்டுக் குடும்பமாகவே இருந்தது. வேலாயுதம் இவனது பெரியம்மா பெரியப்பா விருப்பப்படி வைத்தியமும் கற்று வந்தார்.

கலாந்தி புவர்.
சிறிகாந்தன் சத்தியமுத்து
(P.O.L, B.O.L, M.A, Ph.D)

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்

வேல்நாயக்கர், எஸ்.ஆர்.கமலம் ஆகியோர் வந்து சேரவே கோயில் குடியிருப்பில் தரமான பல டிராமாக்கள் நடைபெற்றன.

இந்தக்காலக்டத்தில் தான் இவரது மாமா கதீர்காமத்துமில் மதுரை நகரிலிருந்து வாங்கி வந்த அருமோனியப் பெட்டியில் சின்னையா சாய்புவைக் குருவாகக் கொண்டு, வாசிக்கப் பழகினார். காலப்போக்கில் வேலாயுதமும் வாசித்துப் பழகுவதில் சேர்ந்து கொண்டு வாசித்தார். நல்ல தேர்ச்சியும் பெற்றார்.

வேலாயுதம் அவர்களின் குடும்பம் ஒரு சங்கீதக் குடும்பம், இவரது பெரிய தாயாரின் மகன் வேலுப்பிள்ளை, ஓர் சிறந்த ராஜபாட் நடிகன், ஒத்திகை இன்றி திடெரன்று நாடகம் நடிக்கும் ஆற்றல் கொண்டதன் காரணமாக, அனைவரும் அவரையே நாடி வருவார். இவர் நடிகர் மட்டுமன்றி ஒரு அண்ணாவியாருங் கூட. அந்தோடு ஆர்மோனியமும் வாசிப்பார். இவர் பழக்கிய கண்டி மன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரமசிங்கன் என்ற சரித்திரி நாடகத்தில் குமாரகாமியின் தந்தை ரஞ்சித் பூதேனியாக வேலாயுதத்தை நடிக்க வைத்தார். இந்த நாடகத்தின் அனுபவத்தைப் பற்றி அவரது கட்டுரையின் வாயிலாகத் தருவதே சாலச்சிறந்தது.

“கள்ளிமேட்டு ஆலையடி அரங்கேற்றுக்களத்தில் நாடகம் அரங்கேறியபோது வந்து திரண்ட மகாசனத்திரர் எனக்கு மலைப்பாக இருந்தது. திருக்கோணமலை மற்றும் இடங்களிலிருந்து மோட்டார் வாகனங்கள் ஸ்ரேஜ் முன்னால் சனங்களைக் கொண்டு வந்து கொட்டிக் கொண்டிருந்தன்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனிமையான குரல் வளமும், தந்தையரைப் போன்ற உருவ அமைப்பும் உடைய வேலாயுதம், ரஞ்சித்தூஷணி வேஷத்தில் சோபித்து பாராட்டுக்களைப் பெற்றார்.

இவர்கள் நாடகம் பழக்கப்படும் போதும், அரங்கேறும் நாடகத்துக்கு வருவது போல், ஆண், பெண் பார்வையாளர்கள் அதிகமாகவே வருவார்கள்.

பண்டிதர்
ஐ. சரவணமுத்து

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்

அண்ணாவியார் வேலுப்பிள்ளையின் வேண்டுதலின் பேரில், அழிக்மாக நாடகங்களுக்கு வேலாயுதம் அவர்களே ஆர்மோனியம் வாசிப்பார். ஆரம்பத்தில் சனத்திரலைக் கண்டு பயந்த போதும் நாளாடைவில் பயம் நீங்கி ஆர்மோனியம் வாசிப்பதில் வல்லுனர் ஆனார்.

கிண்ணியாவில் நடைபெறும் கல்யாண வீட்டுச் சமாவுக்கு (பாட்டுக்கச்சேரி) இவர்களை வண்டிபில் அழைத்துச் செல்லார்கள். அங்கும் வேலாயுதம் அவர்களே ஆர்மோனியம் வாசிப்பார். அதையே அங்குள்ள முஸ்லீம் வாலிபர்களும் விரும்பினார்கள்.

இதைவிட, நளதமயந்தியில் தமயந்தியாகவும், மயில் இராவணனின் தங்கை தூரதண்டிகையாகவும் நடித்துள்ளார். அண்ணாவிமார்கள் திடீரென நடத்திய பவளக்கொடி நாடகத்தில், அர்ஜூனனின் மகனாக நடித்துள்ளார். எல்லா நாடகங்களிலும் வெற்றிகரமாகவே நடித்துள்ளார்.

இவரது ஆர்வம் நாடகத்திலும், இசையிலும் இருந்ததன் காரணமாக கூத்தாடித்திரிவதிலேயே காலம் கடந்ததேயன்றி, படிப்பில் கவனம் செல்லவில்லை. இவரால் ஜந்தாம் வகுப்புவரைதான் படிக்கமுடிந்தது. பெரும் பணக்காரரான இவரது மாமா கதிர்காமத்தமிலி, நன்றாகப் படிக்கும் ஆற்றல் உள்ள இவரை, இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிப் படிப்பிக்க எவ்வளவே பிரயத்தனம் செய்தார்.

மகனை பிரிய விரும்பாத இவரது அன்னையார், தன் சகோதரனின் அனைத்து முயற்சிகளையும் முறியடித்து, மகன் வேலாயுதத்தை தண்ணுடேயே தக்கவைத்துக் கொண்டார்.

அக்காலை, அவர் சுந்தோசப்பட்ட போதும், பிற்காலத்தில் அதையிட்டு வேதனைப்பட்டார்.

திருவள்ளுவர், கம்பர் போன்ற மகான்கள் எத்தனை வகுப்புப் படித்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? என்று தன்னைத்தானே சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு வகுப்பு நீதியாக கற்காவிட்டாலும் முயன்று பார்க்கலாம் என்று என்னியே காலத்தைக் கழித்து விட்டார்.

கூத்துக்கலையின் ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டு கல்வியில் நாட்டம் குறைந்த போதும், இயல்பான இலக்கிய ஆற்றல் அவரை விட்டு மறையவில்லை. கலையில் தன் ஆற்றலால் எவ்வளவுக்கு மிலிர்ந்தாரோ அந்த அளவிற்கு இலக்கியத்திலும், எழுத்து முயற்சியிலும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார், உயர்த்திக் கொண்டார்.

“மைந்தனைப் பறிகொடுத்து மார்பினில் அறைந்தரற்றும் பைந்தமிழ் அன்னைக் கிந்தப் பாரினில் துணையுமன்டோ எந்தையே தமிழருக்காய் இயன்றிடப் பாடுபேட்ட தந்தையே நின் பிரிவால் தவிக்குதே தமிழர் நெஞ்சம்”

தமிழருக்குக் கட்சியின் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் வன்னிய சிங்கம் அவர்கள் மறைந்த போது அவர் நினைவாக எழுதிய இது போன்ற முன்று கவிதைகள் சுதந்திரனில் வெளிவந்தன. இதுவே வேலாயுதம் அவர்களின் இலக்கிய பிரவேசத்தில் முதல் அடிப்படி.

இவரது எழுத்துக்களுக்கு சுதந்திரன் முதற்கொண்டு, தினபுதி சிந்தாமணிவரை களமமைத்துக் கொடுத்து அறிமுகப்படுத்தி வைத்து ஊக்கமளித்துவர், பத்திரிகைக்குத்தறை மேதாவி அமரர் திரு.எஸ்.ரி.சிவநாயகம் என்பதை நன்றியோடு நினைவு கூறந்துள்ளார்.

இருந்தும் தனது அனைகமான கவிதை கட்டுரைகளை வெளிக்கொண்டுத் தனது எழுத்தாற்றலை வளர்க்க உதவியது வீரகேசரி - மித்திரன் பத்திரிகைகளே என்பதை அவர் மறக்கவில்லை.

ஏற்குறைய 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வீரகேசரியில் தம்பலகாமம் பகுதி நிருப்பாகவும் அவர் சிறப்பாகக் கடமையாற்றினார். செய்திகளைச் சுடச் சுடத் தெரிவிப்பதில் அவர் அசகாய குரனாக விளங்கினார். அவர் நிருப்பாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் “தம்பலகாமச்” செய்திகளுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு இருந்தது. வெறுமனே செய்திகளை மட்டும் எழுதாமல், கிராமத்தின் அத்தியாவசிய தேவைகளையும் அவற்றை எவ்வாறு நீர்க்கலாம் என்பதற்குரிய வழிவகைகளையும் கட்டுரைகள் மூலமாக தமிழ் கூறும் உலகிற்கு எடுத்துரைத்தார்.

தம்பலகாமம் மக்கள் அகதிகளாக சூரங்கல், கிண்ணியா போன்ற இடங்களில் அவலமாக வாழ்ந்த போது அதை வெளிச்சும் போட்டு வெளியுலகிற்குக் காட்டி உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்க வழி செய்தார். தம்பலகாமம் பொது வைத்தியசாலையில் இந்திய அமைதிகாக்கும்படை முகாம் அமைத்திருந்த போது அதை எதிர்த்து எழுதி, அங்கிருந்த முகாமை உடன் அகற்றி ஆவன செய்தார். தொலைபேசி இணைப்பு தம்பலகாமத்திற்கு

தம்பலகாம் க. வேலாயுதம்

விரைந்து கிடைப்பதற்கும் இவரது எழுத்தே காரணமாக அமைந்தது. இவ்வாறு சமூக நோக்கோடு அவர் செய்றப்பட்ட காரணத்தால், இலங்கை இராணுவ விசாரணை ஒன்றிற்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டி நேர்ந்தது.

இவரது முதலவாது கதை, இந்திய குழுதம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. அதுமட்டுமன்றி இதற்கான சம்மானத்தை இவ்விதமின் இலங்கை ஏஜன்சி மூலம் இவருக்குக் கிடைக்கும்படி அனுப்பிவைத்தார்கள். அந்தக் கதை “சொல்லும் செயலும்” என்பதாகும்.

அதுமட்டுமன்றி குழுதம் பக்தி இதழ் இவர் அனுப்பிவைத்த ஆதிகோணேசர் ஆலயத் திருவுரூபை அழகிய முறையில் அதன் அட்டையில் பிரசுரித்து வெளியிட்டுள்ளது. இவரது “அடுக்கெளந்தரி” என்ற கட்டுரையையும் குழுதம் வெளியிட்டுள்ளது.

திரு கரிகாலன் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்த காலச்சுடர் “தூய உருவில் உத்தமிகள், ‘சண்டியன் கதிராமர்’ போன்ற கதைகளையும், போட்டிக் கவிதைகளையும் பிரசுரித்திருந்தது.

(பா.உ.த்ரு. துரைரெட்டனசங்கம் த்ரு. தம்பலகாம் க. வேலாயுதம் அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தக் கொரவ்கக்ஞரார்) நன்று பாப்பவர் த. சத்த அமரசங்கம்

தம்பலகாம் க. வேலாயுதம்

ஆகும் ஜோதி என்ற இதழில் இவரது “உத்தமி” என்ற கதையும், ஆன்மீகைக் கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. இவரது “பேய்கள் ஆடிய இராமாயணம்” என்ற கதையை சிந்தாமணி படங்களுடன் வெளியிட்டிருந்தது.

“ஒரு பேயை நேருக்கு நேர் கண்டவரால், பேயின் கோரமுக்கை விபரிக்கமுடியவில்லை” என்ற கதை, வீரகேசரியில் படங்களுடன் வெளிவந்த போது, உள்ளூர் வாசகர் மட்டுமன்றி, வெளியூர் வாசகர்களும் இது உண்மையான கதையென்றே நம்பினர். சிலர் இவரைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் அந்தக்கதையில் வந்த பாத்திரமான “மாட்டுக்கார மாணிக்கம்” இப்போதும் உயிருடன் இருக்கின்றானா? என்று வினாவியும் உள்ளார்கள்.

இவரது கவிதையாற்றல் அளப்பியது. இயற்கையில் கண்ட காட்சிகளை தன்னை மறந்து ரசிப்பார். அந்த வயிப்பில் உலக வாழ்வின் நடைமுறை உண்மைகளைக் கலந்து அழகிய உரைநடை போன்று கவிதையில் தருவார். இயற்கை விநோதத்தில், இறைவனின் சிருஷ்டியை நினைத்து வியப்பார்.

இவர்களுக்கு நிறையப் பசுக்களும் ஏருதுகளும் உண்டு. வயல் அறுவடையானதும், இந்த மாட்டு மந்தைகளை, அந்த வயல் வெளிகளுக்கு மேச்சலுக்காக ஓட்டிச்செல்வார்கள். மேய்ப்பவர்களோடு இவரும் சென்று விடுவார். அப்படியான வயல் வெளிச் சூழலில் உதித்த கவிதைகள் அனைகம்.

ஒரு சமயம் இலுப்பையூடி வெட்டுவான் களத்து மேட்டில் நின்ற வண்ணம், இயற்கையை ரசிக்கின்றார். “இந்த பரந்த உலகத்தையும் உயிர்களையும் தோற்றுவித்து, எந்த வித ஊதியமும் இன்றி ஒருவன் அலுப்புச் சலிப்பின்றி செயல்படுகின்றானே” என்று இறைவனின் அற்புதப் படைப்பை என்னி வியக்கிறார். அடுத்த கணம் அவர் உள்ளத்தில் கவிதை ஊற்றெடுத்தது.

“ஊதியம் கருதா ஒரு தொழில் நடக்குது ஆதியில் நடந்த அவனியின் தோற்றம் வேதனை கஷ்டம் விம்மல்கள் மகிழ்ச்சி சோதனை பலவாய்த் தோன்றியதுலகம்” என்று முதல் பாடலாகக் கொண்டு “அற்புத செயலே அவனியின் இயக்கம்” என்ற தலைப்பில் பத்துப்பாடல்களை எழுதியள்ளார். இப் பாடல்கள் வீரகேசரியின் புத்திரனான மித்திரனில் வெளிவந்தது.

தமிழ்ப்பலகாமங் க. வேலாயுதம்

இவரது கவிதை உள்ளாம் வெறுமனே இயற்கைக் காட்சிகளை மட்டும் ரசிக்கவில்லை. அன்றாட வாழ்க்கையில் நம்மைச் சுற்றிச் சூழவுள்ள உயிரினங்களின் அசைவுகளிலும், ஒன்றை ஒன்று கொத்திக் குலாவி கொஞ்சமிகிழ்வதைக் காணும்போதும், கற்பனை ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்து அற்புதக் கவிதைகளாக ஓட்ட தயங்கவில்லை.

வீட்டு முற்றத்திலும், குப்பை மேட்டிலும், கொத்தி இரைதேடும் பேரும் சேவலும் இவர் பார்வையில் படுகிறது. பொழுது போனதும், நல்ல கணவன் மனைவியோல் கூட்டில் தங்கி, காலையில் ஜோடியாக வெளிவருவதைக் கண்டார். இந்த ஜீவன்களிடையே மறைந்து கிடக்கும் ஜக்கிய உறவு அவர் உள்ளத்தில் படுகின்றது. உலகத்து நடைமுறைச் செயற்பாடுகளும் அவர் கண்முன் தோன்றி மறைகின்றது. கவிதை சுரக்கின்றது அந்த ஜோடிகள் பேசுகின்றன.

பெண்கோழி நெஞ்சடைக்கக் கொக்கரித்து
நீங்கள் இடும் கூச்சலினால்
பஞ்சணையோல் கூடுதனில்
படுத்துறங்கும் என் துயிலைக்
கொஞ்சமேனும் நோக்காது
குழப்புகிறீர் என் துரையே.

சேவல் அஞ்சகலீ! என்னுடைய
அழகான பெண் மயிலே!
மிஞ்சி ஒளி வீசி வரும்
வெப்பியான் வராவுதனை,
வஞ்சனை எதுவுமின்றி
மாந்தர்க் குணர்த்துகிறேன்.

கோழி கடமை கடமை என்று
கத்துகிறீர் கண்ணாளா!
மடமையால் மானிடர்கள்
மறந்துநம் உதவிகளை,
கடையா் போல் நமைக்கொன்று
குரிசமைத்து உண்பவர்காண்.

சேவல்

அவர் அவர் செய்வதற்கு
அதன் பலனைக் காண்பார்கள்.
கவுமைய் நம் கடமை
கழித்து விட்டால் கண்மணியே,
தவம்வேறு ஏன் நமக்குத்
தர்மம் தலை காக்கும்.....

“தர்மம் தலை காக்கும்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய மேற்கண்ட கவிதைகள் வீரகேசரியில் பிரசாரமாகி வெளிவந்தன. இந்த தர்க்கக் கவிதையைப் பாராட்டிப் பாராட்டுகள் தெரிவித்திருந்தார்கள் பலர்.

இது போன்று இன்னொரு சம்பவம்.

வட்டத்தனை வயல் பகுதி நெளிந்து வளைந்து கங்கை போல் ஒடிவரும் பேராறு, கண்ணையும் மனதையும் கொள்ளும் குழல். அங்கு கிளைபாரப்பி நிற்கும் மருத மரங்கள், கூட்டம் கூட்டமாக வந்தமர்ந்து கொஞ்ச மொழி பேசும் பச்சைக் கிளிகள், மாலை ஆனதும் வயல்களில் உள்ள கதிர்களை இரவுச்சாப்பாட்டிற்காக அறுத்துக் கொண்டு சுவாமிமலைக்காட்டில் தங்கும் ஆலமரத்துக்குக் கொண்டு போவதையும், விடுந்ததும் கிளிகள் கதிர் கொய்ய வட்டத்தனை வயல்வெளிக்கு வருவதையும் கண்டார். உள்ளத்தில் கற்பனை ஊற்றெடுத்தது. அழகிய காதல் கதை பிறந்தது.

ஜோடிக் கிளிகளில் ஆண் கிளி காச்சலால் வாடியது. பெண்களின் அதனை மரத்திருத்தி யைலுக்கு வந்து கதிர் அறுத்துக் கொண்டு நிற்றது. “பட்ட காலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்” என்ற பழமொழிக்கமைய, நெல் அறுத்துக் கொண்டிருந்த கிளியின் கண்ணில், நெல் கதிருடன் மறைந்திருந்த முள் தைத்துவிட்டது. தன் கணவன் நோயற்றிருக்கும் இவ்வேளையில் தனக்கு இப்படி ஒரு கேடு வந்து விட்டதே, என்று எண்ணி அலறித் துடித்தது. (கத்திக் கதறியது).

சற்று தூரத்தில், தன் பேடையுடன் இரை பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த ஆண் கிளி, பறந்து வந்து, முள் தைத்த பெண்களியின் கண்ணுக்கு மருந்திட்டு உபசாரம் செய்கிறது. இதைக்கண்ட அதன் பெண்களின் கோபங்கொண்டு, சுவாமிமலைக் காட்டிற்குப் பறந்து சென்று, நோயற்று மீரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆண்களியிடம், “உமது பெண்ணும் எனது ஆணும் வயலில் நடத்தும் சல்லாபங்களைப் பார்க்க முடியாமல் வந்து விட்டேன், என்று கோள் சொல்கின்றது.

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்

மாஸையானதும் எல்லாக் கிளிகளும் பறந்து வந்தன. முள் தைத்தகிளியும் தன் ஆண்கிளியிடம் வந்தது. இருவருக்கும் இடையே ஒரு ஊடல்

ஆண்கிளி : காய்ச்சலாக நான் இங்கு படுத்திருக்க கதீர் கொய்ய வயலுக்குப் போயிருந்தாய் வாச்சது சுந்தர்ப்பம் என்று மகிழ்ந்து மாற்றானின் உறவில் மயங்கினாய் போ

பெண்கிளி : என்ன புதிர்போட்டுப் பேசுகிறீர் அன்பே ஏற்குமோ இத்துயர் வார்த்தையெல்லாம் என்னைச் சிறுமையாய் எசிட உங்கட்டு எவர் செய்த போதனை கூறிடுங்கள்.

ஆண்கிளி : அந்தக் கிளிபின் பெண் வந்து என்னிடம் அறிவித்தான் உங்கள் வீலைகளை. சொந்தம் இளி இல்லை, இங்கே வராமல் தூர் எங்கேயேனும் சென்று விடு

பெண்கிளி : கதீர் கொய்யும் போ தெந்தன் கண்ணிலே முன்பாட்டு கலங்கித் தலித்த வேளையிலே உதவிக் கோடிவந்து உபகாரம் செய்த உத்தமரைப் பழி கூறலாமோ?

ஆண்கிளி : அன்புள்ள என் மனைக் கிழத்தியே நீ என் சுஞ்சல மனதைப் போக்கி விட்டாய். பண்புள்ள ஆடவர் பழக்கத்தால் மாதார்க்குப் பழுதொன்றும் வாராதென்று உணர்த்தி விட்டாய்.

இந்த உரையாடல் “பண்புள்ள ஆடவர் பழக்கத்தால் மாதார்க்கு பழுதொன்றுமில்லை” என்ற மகுதத்தில் வீரகேசரியில் வெளிவந்தது. இது மட்டுமன்றி தம்பலகாமம் ஆதிகோணை நாயகர் பெருமான் மீதும் அருட்பாக்களும் பாடியுள்ளார்.

ஆதிகோணைவரப் பெருமான் ஆலயத்தில் திருவிழா காலங்களிலும், விசேஷ தினங்களிலும், சுவாமி முன் நார்த்தனம் ஆடும் பழக்கம் பண்டு தொட்டு இருந்து வருகிற கிரியை. முன்பு மாணிக்கமென்பாள் இவ்வாடலை ஆடியதால், இவஞ்கு மாணியமாக நாலு ஏக்கர் வயல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வயற் காணியை “மாணிக்கத்தாள் வயல்”

என்றே அழைப்பார். இந்த நிகழ்வின்போது பாடப்படும் பாடல், திருஞானசம்பந்த நாயனாரால் திருக்கோணமலையில் குடிகொண்ட கோணைஸ்வரர்மேல் பாடிய தேவாரமான “கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை அமர்ந்தாரே” என முடியும் பதிகம் பாடப்படும். இந்தப் பாடலுக்குத்தான் அந்த நார்த்தகி அபிநியிப்பாள்.

கோயில் குடியிருப்பில் கோயில் கொண்ட பெருமானுக்கு, கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை எனும் பதிகத்தை பண் இசைத்துப்பாடு நடனமாடுவது சரியாகுமா? அப்படிப் பாடுவதானால் “கோயில் குடியிருப்பு அமர்ந்தாரே” என்று பாடுவதுதானே சரியாகும்? அவர் உள்ளாம் இதற்கு விடைகாண விழைந்தது. தெய்வ அருளால் திருத்தம்பலகாமம் ஆதிகோணைஸ்வரர் கோயிலுக்கு புதிய பதிகத்தைப் பாடினார். அவற்றைத் தொகுத்து “தம்பலகாமம் கோணைநாயகர் கோயில் பதிகம்” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் வடிவாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தார் ஆதிகோணைஸ்வரர் ஆலய கணக்கப்பிள்ளை திரு. கோ. சண்முகலிங்கம் அவர்கள். (24ம் பக்கம் பார்க்க)

எழுத்துத் துறையில், என்று கால்பதித்தாரோ, அன்றில் இருந்து இன்றுவரை, தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்கள். இவருடைய கட்டுரைகள் தினபதி, சிந்தாமணி, வீரகேசரி, மித்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்தும் வெளிவந்தன. வந்து கொண்டுமிருக்கின்றன. தன் மனதிற்குச் சரியென்ற கருத்துக்களை சொல்லத்தயங்கியதே கிடையாது. “அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்தவர் கொலம்பஸ் அல்ல” என்ற கட்டுரையை தினகரனில் எழுதியிருந்தார்.

சுடு இணையற்ற ஈழவேந்தன் இராவணன்மேல் மாறாய்பற்றும் பாசமும், குன்றாத மதிப்பும் கொண்டவர் வேலாயுதம் அவர்கள். ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் நேயமுடன் கற்ற மாவீரன். தன் மனவெராக்கியத்தாலும், அசைக்க முடியாத பக்கியாலும், இறைவனையே நேரில் கண்டு, பல வரங்களும், வீரவாளும் நீண்ட ஆயுஞும் பெற்றவன் இராவணன் - மனம் பொறுக்க முடியாதோர் அவன் மீது மாச கற்பித்த போது பொறுக்கமுடியாமல், மனம் பொங்கியெழ தர்க்கமுடன் பல கட்டுரைகள் எழுதித்தள்ளியவர் வேலாயுதம். வித்தைக்க்கூப்பி இராவணன், எனவே அவனை வித்தியாதரன் என அழைப்பார் என்றும் “தமிழன் வீரம் கண்டு காழ்புணர்வு கொண்டோர்கள் தமிழனுக்கு வைத்த பெயர் அரக்கன்”என்று வீராவேசமாக கட்டுரை புனைந்தார் பத்திரிகையில்.

தம்பலகாம் கோணைநாயகர் கோயில் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

(காப்பு - வெண்பா)

வேழ முகத் தோனே விக்கினங்கள் தீர்த்திடுமுன்
தானை நினைந்து துதிசெய் வோரின் - கீற்மையெல்லாம்
பொடியாய் உதிரப் புரிந்த கருணையைப்போல்
அடியேனுக் கிரங்கி அருள்

செம்பவளத் திருமேனி உடைய ஒரு முதல்வன்
அம்பலத்தில் நின்று திரு நடம் புரியும் பெருமான்
நம்பிய மெப் அடியார்க்கு அருள்கூர்க்கும் இறைவன்
தம்பலகமம் உறைந்த சரித்திரத்தைச் சொல்வோம்

வேறு

திருமலைக் கோணைசர் கோயிலை அழிக்க பறங்கியர்
முயல்வதைக் கண்டு
வருந்திய சைவப் பெரியார்கள் தங்கள் உயிரையும் திரணமாய்
மதித்து
இரவினில் புகுந்து இறைவனின் உருவை எடுத்திங்கு வந்தொரு
கோயில்
விரைவினில் அமைத்து வழிபாடு புரிந்த பெரியாரைப்
போற்றல் நம்கடனே

நீர்வளச் சிறப்பும் நிலவளச் சிறப்பும்
நிகரில்லாப் பெருவளம் கொழிக்கும்
ஊரதன் பெயரே தம்பலகாம்
உழவர்கள் வாழ்ந்திடும் பேரூர்
சீர்மிகு வயல்கள் ஆறுடன் குழந்த
கோயில் குடியிருப்பெனும் பதியில்
கூர்வளைப் பிறையும் கொன்றையும் அணிந்த
கோண நாயகர் அமர்ந்தாரே

பிரமனும் அரியும் பிறைபடத் தாமே
பெரியவர் என்றென்னும் சிறுமை
புரிபடச் செய்ய முடிவிலா மலையாய்த்
தோன்றினார் பெரும் புகழாளர்
அரியன் செருக்கு அடங்கிய பின்பு
அவர்கட்கும் நல்லருள் புரிந்தார்
கரிதனை உரித்துப் போர்த்திய நிர்மலர்
கோயில் குடியிருப் பமர்ந்தாரே

காளிடைச் சென்று வேட்டுவ வடிவில்
காண்டபலுடன் சமர் விளைத்து
வானிடை ஏற்றி வரம்பல ஈந்த
மாபெரும் வானவர் தலைவர்
தானென்றும் முனைப்பு உடையவர்க் கென்றும்
தரிசிக்க முடியாத முதல்வன்
தேன்மலர்ச் சோலையும் வயல்களும் குழந்த
கோயில் குடியிருப் பமர்ந்தாரே

தேவர்கள் துயரம் தீர்த்திட எண்ணி
தேரூர்ந்து சென்றவர் அங்கே
மூவர்கள் உறையும் முப்புரங்களையும்
முறுவலால் எரிபடச் செய்தார்
சேவலைக் கொடியாய்க் கொண்ட செவ்வேளைச்
செந்துமிழ்க் கடவுளாய் நல்கும்
காவலர் எங்கள் சீவபெருமானார்
கோயில் குடியிருப் பமர்ந்தாரே

கன்றினால் எறிந்து விளாங்கனி உதிர்த்த
கண்ணனின் தங்கையை மணந்தார்
மன்றுனில் ஆடும் கூத்த பிரானை
மறந்திடா திருந்திடும் பெரியோர்
என்றுமே துப்ப இடர்தலில் சிக்கார்
ஏற்றமே அருளுவார் சசர்
குன்றென உயர்ந்த தென்னெனகள் குழந்த
கோயில் குடியிருப்பு அமர்ந்தாரே.

குளத்தினில் மூழ்கிய தந்தையைக் காணாக்
குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டு
அளப்பெரும் அன்பொடு அம்மையாய் அப்பராய்
அச்சிறு குழலி முன் தோன்றிக்
கிளர்ந்திடும் ஞானப் பாலமு தூட்டிக்
கிருபையைப் புரிந்த கோணேசர்
வளத்தினில் சிறந்த வயல்களால் குழந்த
கோயில் குடியிருப்பு பமர்ந்தாரே

மாதவம் மிகுசெய்ய மணிவாசகரின்
மன்றத்துயர் அகற்றுதற்காக
வேதத்தின் முடிவாய் விளங்கிடும் சசர்
விரைந்தனர் பரித்திரள் குழ
பாதி நன்ஸிரவில் பரியெல்லாம் நரியாய்
ஆக்கியோர் அற்புதம் புரிந்த
மாதுமை பங்கர் வயல் வெளி குழந்த
கோயில் குடியிருப்பு பமர்ந்தாரே

கல்லுடன் பினித்துக் கடலினுள் எறிந்தும்
கஷ்டங்கள் ஏதுமே இன்றி
நல்லிசைப் பாடலால் நாதனின் நாமம்
நவின்றிடும் நாவுக்கு அரசர்
வல்வினை அகற்றி வைத்தவரான
வானவர் போற்றிடும் தலைவர்
நெல்மணிப் போர்கள் நெருக்கமாய்த் தோன்றும்
கோயில் குடியிருப்பு பமர்ந்தாரே

தோழமை உயர்வை உலகினுக் குணர்த்த
சுந்தர மூர்த்தியின் மனையாள்
நீழ்விழி நங்கை பரவையா ரித்தில்
நயந்தரையாடித் தன் அன்பர்
வாழ்வது சிறக்க வழிவகை செய்த
வல்லவரான எம் பெருமான்
ஆழ்கடல் குழந்த இலங்கையிலுள்ள
கோயில் குடியிருப்ப பமர்ந்தாரே

அம்மையை இடப்புறம் இருத்தி இவ்வுலகோர்
இல்லற வாழ்க்கையின் புனிதச்
செம்மையை உணர அம்மை அப்பராய்
சிறப்புற அவர் கொண்ட கோலம்
தம்மையே துதித்து உரிகிடுவோரின்
தழைஸ்லாம் பொடிபாச் செய்து
இம்மையில் முத்தி அருளிடும் முதல்வன்
கோயில் குடியிருப்ப பமர்ந்தாரே

மாயாலுக்கு வாழ்க்கையில் சிக்கி
வருந்திடும் அடியவர் தமக்கு
நோய்தனை அகற்றும் மருத்துவர் போல
நோக்கினால் திருவருள் புரிவார்
தாயினும் பரிவு கொண்டு இவ்வுலகத்
தலைமையைத் தாங்கும் பேரிறைவன்
கோயிலும் வயலும் நீரூடன் குழந்த
கோயில் குடியிருப்ப பமர்ந்தாரே

தொல்லைகள் குழந்திடும் துயரங்கள் நேர்ந்திடும்
போதவர் நாமம் நினைந்தால்
அல்லல்கள் அகன்றிடும் ஆனந்தமோங்கிடும்
அகத்தினில் புத்தொளி வீசும்
தில்லையில் திரு நடம் செய்தருள் புரிகின்ற
தெய்வமே இப்பதி மாந்தர்
வல்வினை போக்கிடும் கருணையினால் வந்து
கோயில் குடியிருப்பில் அமர்ந்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்திட அடிமைப்பட்டு மீசிபெற முடியாதோர் பேச்சிடை இவரை பிகிசித்த போதும், பேர்போல் ஒழித்து போரிடும் ஒருவரை வீரனை விடைத்து உரைத்தல் வியப்பே? என்பார்

கொஞ்சிடும் வஞ்சியின் குணம் கண்டு அவளை அஞ்சிடும் படி அரட்டி அனுப்பாமல், வஞ்சியின் அங்கத்தைப் பங்கம் செய்தல் ஆணுக்கழகோ? அது வீரச் செயலோ? என இவர் பதில் உரைத்தால் மறு பதில் இன்றி மௌனித்து நடப்பர். அண்மையில் வெளிவர்ந்த கட்டுரைகளாவன

“இனிய தமிழைக் கேட்க, எழுத இறையனார் சிவனுக்கு விருப்பம்”, “திருமலை இராஜை மன்னராக்கப்பட்டவரின் பெயர் தனி உண்ணாப் பூரவன்”, “பொன்னி நதிக்கரையில் அனுமார் பூசித்த ஒரெயோரு சிவஸ்தலம்,” “கடவுள் மனிதனைப் படைத்தது தன்னை வணங்குவதற்காக?” “இராவணேஸ்வரனைப் பற்றி அவதாரு பேசுவது கூடாது.”

இவை தினக்குரல் வீரகேசரி பத்திரிகைகளில் வெளிவர்ந்தன.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் உருவப்படம் ஒரு புறம், மகாகவி பாரதியாரின் படம் இன்னொரு புறமாக வீரகேசரி பத்திரிகையாளர் உவந்து வெளியிட்டு வந்த கட்டுரைகளும், திருக்கோணமலைக் கோவில் படத்துடன் வீரகேசரியில் வெளிவர்ந்த வெண்ணீருற்றிப் பற்றிய கட்டுரை, சிவனை வழிபடும் தமிழர்களின் பூர்வீகத் தாயகம் சமூக என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்த இக்கட்டுரையும் இவர் மனதை பெரிதும் கவர்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரகேசரியின் பிரதான ஆசிரியர், திரு. என். நடராசபிள்ளை, திரு. வேலாயுதம் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “தம்பலகாமத்தில் ஒரு பெரிய பொக்கிசம் உண்டு. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு உங்களுடையது. நான் குறிப்பிடுவது எங்கள் வேலாயுததை” எனப் பாசமாகக் குறிப்பிடுவார்.

இதே போல் இந்தியாவில் கேரளப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக இருந்த, தம்பலகாமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புலவர் சத்தியமுர்த்தி அவர்கள் பல்நாட்டு அறிஞர்கள் கூடியிருந்த சபையில் பேசும் போது, தம்பலகாமத்தில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அரிய பொக்கிசம் வேலாயுதம் தான், எனக்குறிப்பிட்டதை, அங்கு சமூகமாயிருந்த தொண்டர் சண்முகராசா ஜயா அடிக்கடி நினைவு கூருவார்.

தம்பலகாமத்தின் வரலாற்றைப் பின்னனியாகக் கொண்ட அவர்து “ரங்கநாயகியின் காலதன்” ஆலங்கேணியைக் புலமாகக் கொண்ட “அவள் ஒரு காவியம்” ஆகிய இவரது நாவல்கள் வெகு விரைவில் வெளிவர இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

02.05.2004 ஆண்டில் தி/ஸி.இ.மி.கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரா மண்டபத்தில் ஈழத்து இலக்கியச் சோவையின் 17 ஆவது வெளிப்போன பேரர்த்துர் க.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் இராவணேசவரன் இந்தி உலா நூல் வெளியிட்டு விழு ஸயைவத்தில், திருக்கோணமலை முத்தமிழ் வளர்களை மன்றத்தால் மூன்று துறைசார்ந்த கலைஞர்களைக் கொள்வித்தபோது, முதுபெரும் எழுத்தாளரும், இலக்கியவாதியும் ஊடகவியலாளருமான இவர், பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் திரு.துரைரெப்பினசிங்கம் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டு கொள்விக்கப்பட்டுள்ளார்.

பலவகைப்பட்ட, பல்துறைப்பட்ட எண்ணற்ற கட்டுரைகளை பல பத்திரிகையில் எழுதிய தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களின் உள்ளத்தில் உள்ள ஒரே ஏக்கம் “இக் கட்டுரைகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்துப் பயனுள்ள கட்டுரை மலர் ஒன்றை வெளிக் கொண்ட முடியவில்லையே” என்பதே.

1941ஆம் ஆண்டு, பொலிஸ் விதானை வீசினங்கத்தின் மகள் கணேசபாக்கியத்தைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களின் தவப்பயனால் பிறந்த ஆண்குழந்தைதான் இன்று இலங்கை அதிபர் சேவையில் முதலாம் தர அதிபராக பதவி உயர்வு பெற்றுக் கடமையாற்றிவரும் தங்கராசா என்பவர். அதிபராக பதவி உயர்வு பெற்றுக் கடமையாற்றிவரும் தங்கராசா என்பவர்.

சில காலத்தில் துணை தவறவே 1955இல் மனோன்மணி என்பாரை மறுமணம் செய்து, சௌந்தரராஜா, பாக்கியநாதன், சந்தானலட்சுமி, நீர்மலாதேவி ஆகியோருக்குத் தந்தையாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். தம்பலகமம் க. வேலாயுதம் அவர்கள்.

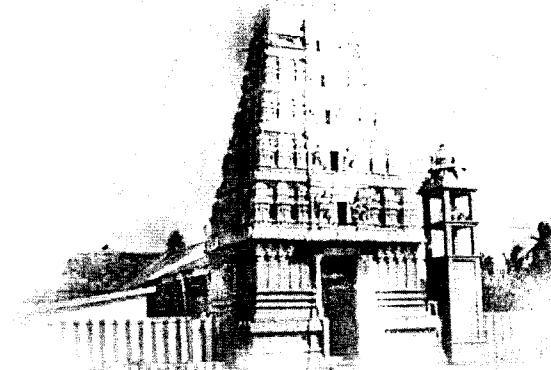
முதுபெரும் எழுத்தாளரும் முத்தமிழ் வித்தகருமான தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் மேலும் பல்லாண்டு வாழ எல்லாம் வல்ல எம் கோணேசப் பெருமானைக் கர்மசுப்பி சிரம் தாழ்த்தி வேண்டுவோமாக.

ஆதாரம் “என் இளமைக்கால நினைவுகள்” கட்டுரை - க. வேலாயுதம்
“எனது தந்தை பற்றிய நினைவுகள்” - வே. தங்கராசா

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் மகனன் மனோனிஷன்

திருவாளர் வேலாயுதம் கணக்கைப்
திருமதி தங்கம்பா கணக்கைப்
வரலாறு.

அமர்
திருவாளர் வேலாயுதம் கணக்கைப்
திருமதி தங்கம்பா கணக்கைப்
வரலாறு

ந் தீரோ வு டி ஸி ரி.

வெளியீடுமேற்கொண்டு

‘தம்பலகாமம்’ எப்படியும்.

காணிக்கை.

தென்னை எழுதுவதற்கு ஆளுகியிருப்பதற்கு அன்றை தமிழ்நாடு வேலாயுதம் கொண்டு வர்த்தனை செய்வதற்காகச் செய்து விட்டதால்

அமைச் சேலாயுதம் கொண்டு அன்றைக்கும், பாட்டியாச் சுங்கமியா கொண்டு அன்றைக்கும்

இந்திர நூலை கிளைவு மில்லாக, தமிழ்நாட்டில் ஆசி கோண்டு வர்த்தகமீல் வைத்து வணக்குகிறேன்.

தின்னாவாணமேடு,

தமிழ்நாடு.

04-07-1980.

இவ்வண்ணம்

அன்பன்

செ. தங்கரா

அன்பாக்கை!

சமுதாயத்திலுள்ள வரவாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோயில் களில் திருத் தமிழ்நாடு கொண்டு வர்த்தகர் கோயிலும் ஒன்றை கும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கோயில் வரலாறு, செல்லித்துப் போன ஏட்டுச் சுவடிகளில், ஒரு ஸிலரின் விடுகளில் முடின்கிக் கிடப்பது வருந்தத் தக்கது.

எதிர்காலத்தில் பெருமை மிக்க இந்தலத்தின் வரவாற்றினை எழுதுவோருக்கு இச் சிறு முயற்சி தூண்டுகோத்தை அமையுமாயின் அதுவே சாள் பெற்ற பெரும் பேருகும்.

— நன்றி —

இவ்வண்ணம்

அன்பன்,

ச. வேலாயுதம்

தமிழ்நாடு கொண்டு வர்த்தகம்

ஆசி கோண்டு வர்த்தகம் கோயில் வாலாறு

திருச்சிந்தாபலம்

(விநாயகர் குதி)

கங்கை குடிய கோணயங்கடவுளின் கருத்தை விட்டகலாது மங்கை தன்னோடு தமிழ்நாடு மெஜூம் பெரும்ப்ரியினிலும் இங்கு மோருயர் ஆலயமமைந்த சரிதையைச் செய்யுளிற் சமீக்க துங்கமாழுக விநாயகன் மலரடி தொழுவது நம் கடனாகும்.

அவையடக்கம்

கல்வியிற் சிறந்த மேலவரியற்றும் கவிவளம் பொருள்நயமுள்ள நல்லிசைப்பாலால் அமைத்திடும் திறமை எனக்கில்லையாயினும் சசன் வல்லமையொன்றே துணையென நம்பி வரைந்திடும் வரலாற்றிலேதும் சொற்பொருள் குற்றும் உள்தெளில் பெரியோர் பொருத்தருள் செய்திட வேண்டும்.

நால்

சோழகங்கள் எனுமொருதூயோன் கோணமாவரையினி விழைத்த நீழ்மதிலுடனே வானுரையாற்ற கேர்ணநாயகர் திருக்கோயில் பாழ்மனமுடைய பறங்கியராலே அழிபட விருப்பதையறிந்து மாழ்கி நெந்தனர் திருமலை நகர்வாழ் சைவநன் மரபினில் வந்தோர்,

அன்னியர் கைகளில் கடவுளர் உருவும் அகப்படுமோர்நிலை நேர்ந்தால் தன்னகர்கொண்டு ஏகுவறேன்றுளம் அஞ்சினர் சைவநந்தபெரியோர் எந்திலைநேரினும் தாம்வழிபாடுசெய் கோணநாயகர் திருவுருவை முன்னமே எடுத்துச் சென்றிடவேண்டுமென் ஹோருயர் முடிவினைக் கெய்தார்,

ஆலயப்பகுதிக்குள் சைவர்கள் சென்றுயின் மீழ்வது அரியதாயிருந்தும் மேலவரான சைவநந்தபெரியோர் வெகுண்டொரு இரவினிற்புகுந்து மாலயன் தேடியும் காணாத ஒருவனின் வடிவினைக் கைகளில் ஏந்தி விலங்குகள் நிறைந்திடும் கானகவழியில் விரைந்தனர் தென்தீசை ஞாக்கி.

தம்பலகாமத்தின் மேற்கிணிலுள்ள மலைதனில் மூர்த்தியை வைத்து எம்பெருமானின் திருவடி தொழுது இயற்றினர் பூசனை பலநாள் நம்புமல்வடியார் படுதுயர்கள்கு நாயகனானபோ இறைவன் தம்பலகாமத்தில் கோயிலொன்றமையக் கருணையாற்றிருவுளாங் கொண்டான்

மாருதப்புரவிக் வல்லியின் வியிற்றிலில் வந்திடும் வரராசசிங்கன் சீமிகுசூழ நாட்டினிலரக் செய்திடும் போதவன் கனவில் கள்வளைப் பிறையை அணிந்தவரான கோணநாயகர் எழுந்தருளி நீவளங்கு செறிந்த தம்பலகாமத்தில் நிறுவுக ஆலய மென்றான்.

மன்னனே! நாமும் மலைதருமகளும் மற்றுள கணங்களுமறைய செந்தெலால் நிறையும் தம்பலகாமத்தில் சிறப்புக் கோயிலொன்றமைப்பாய் முன்னம் நீ செய்த வினையெலாமிதனால் முடிந்திடு மென்றுரை செய்தான் என்னதுவென்று துயில்நிலை யொழிந்து எழுந்தனன் வரராஜுசிங்கன்.

கனவிற்கண்டது என்னே! என்றவன் கருத்தினில் பலவாறுவென்னி வினைதனைப்போக்கும் சசனின் ஆணை என்றதை மகிழ்வடன் ஏற்று நினைவினிலினிக்கும் நெஞ்சிடையமர்ந்த நிர்மலனடியினைத் தொழுது தானைகள் குழி ஜெயதுங்க வரராஜன் தம்பலகாமத்தை வந்தடைந்தான்.

மன்னனின்வரவு கண்டுளமெநகிழ்ந்து மகிழ்ச்சியிலாழ்ந்து அச்சைவர் தன்னுளமுள்ள கருத்துகள் யாவும் அரசனுக்கெடுத்துரை செய்து நன்னிலைதனில் கோணநாயகர் அமர்ந்திடத்தக்கதாய்ப் பூங்கோர் பொன்னிகராயையும் அமைத்திட வேண்டும் என்றவன் அடியினை(ணை) தொழுதார்.

தம்பலகாமத்தின் தலையெனக்கிறந்த தக்கதானவோரிடத்தை எம்பிரான் உறையும் கோயிலொன்றமைக்க ஏற்ற இடமாகத்தெரிந்து கும்பமாய்த் தூபி முடியுடன் தோன்றக் கோயிலை அழகுறவுமைத்து செம்பினாலுயர் கொடிமரஸ்தம்பம் சிறப்பு அமைந்திடச் செய்தான்.

(வேறு)

மலையிடை வைத்துப்போற்றும் வானவர்க்கரசன் தாளை பலமுறை வீழ்ந்து தாழ்ந்து பணிந்தனன் அண்பினோடு சிலைதனை எடுப்பித்திங்கு சேர்த்ததைக் கோயிலுக்குள் நிலைபெறச் செய்யவுள்ள நெறியெலாம் ஆழ்ந்தினானே.

சங்கரா சம்போவென்று சகலரும் இறைஞ்சிப் போற்ற மங்கள வாத்தியங்கள் வானிடை யுயர்ந்து கேட்க சொங்கையைச் சிரசில் கூப்பித் தேவர்கள் மலர் சொரிய எங்கனும் சிவ நாமமே எழுந்தது பேரோசையாக

ஆதியாம் கோணைநாதன் ஆலயம் அழிந்திட்டாலும் நீதியில் சிறந்த குளக்கோட்டனின் தர்மம் குஞ்சா சோதியாய்த் தம்பை நாட்டில் துலங்கிடு மாலயத்தில் மாதுமை பங்கள் கோணை நாயகன் குடி புகுந்தான்

குளக்கோட்டு மன்னன் சொன்ன கூற்றினுக் கமைவாய் எல்லா வழக்கமும் தொழும்பும் மற்றுங் கிரிகைகள் போற்றி நின்று உளத்தினில் பக்தி நன்றாய் ஓங்கிடத் தொழும்பு செய்தே வளத்தினால் மகிழ்ந்து தெய்வ மணங்கமள் வாழ்வு பெற்றார்.

கோணையில் நடந்ததைப் போல் குறைவின்றி இங்கும் செய்ய ஆணைகளிட்டு மன்னன் ஆவனவெல்லாம் செய்தான் ஆணவ மலத்தை நீக்கி அருள் தரும் அரன்தாள் போற்றி சேனைகள் கும மன்னன் செங்கட நாடு சென்றான்.

அன்று நாள் இருந்து கோணை ஆலயம் இரண்டதாக நன்றூற்பு பூசை செய்வோர் நார்டொன்றும் பெருகச் சைவக் குன்றெனவுயர்ந்து துன்பச் சேந்றினில் வீழ்வோர் தும்மை மன்றுளில் அடும் நாதன் மலரடி சேர்க்கு தென்பேன்.

ஒன்றினை யழிக்க ஒன்று தோன்றிய அற்புதத்தால் இன்றைய உலகில் கோணைப் பதிகளுக்குவரமை உண்டோ? கண்றினைக் கருத்திலேந்தும் கடவுளின் கருணை வேண்டின் சென்றுநீர் கோணைநாதன் சேவடி போற்றல் செய்வீர்!

உக்கிர சேனைங்கள் உதவிய சிறுவனான மைக்கிடு களிழுத்தானை வரராஜுசிங்க னென்னும் தக்கவோர் மேலோன் செய்த தலமிது இதனைப் போற்றும் மக்களின் பிறவித் துன்பம் அகன்றரன் அடியில் சேர்வர்.

திருச்சீற்றம்பலம்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திருக்கோணேஸ்வரத்தின் தெய்வீக வரலாறு

“தந்தையின் சரிதம் கூறுத் தனையவின் அருளை நாடும் எந்தனின் இறைஞக்கதலுக்கு இரங்குவாய் என்று ஏற்றிக் கந்த வேள் தனக்கு முத்த கணபதி கழல் பணிந்து வந்தன செய்யும் எந்தன் மனத்தினில் திறன் அருள்வாய்.

பாவினைச் சிறுக்கச் செய்யும் பக்குவம் இல்லையேனும் கோவிலில் சிறந்த திருக் கோணேஸ்வரப் பெருமை கூறும் ஆவலால் இதனைச் செய்ய அவாவினேன் அறிஞராவேர் தேவனின் சரிதமென்றென் செய்பிழை பொறுத்தருள்வீர்.

உலகம் முன் தோன்றும் போது பிரளை சமுத்திரத்தில் அலைகள்மேல் குமிழியாகச் சக்தியின் ஆற்றல் தோன்றும் நிலையினைக் கண்ட முக்கண் நிர்மலனான் எங்கோன் தலை அசைத்ததனை நெற்றிக் கண்களால் வற்றச் செய்தான்.

குமிழியாய் இருந்த வஸ்தே கோமானின் பார்வை பட்டு திழு திழு என வளர்ந்து கைலை மா மலையாய்த்தோன்ற அமுதினும் இனிய செவ்வாய் அம்மையும் அப்பனுமாய் அமர்ந்திருக்கத் தேவர் அனைவரும் தொழுதுநின்றார்.

நின்ற அவ்அமர் தம்மை நிர்மலன் கனிந்து நோக்கி என்றும் இவ்வுலகை ஆக்கல் பிரமனின் கடமை என்றார். நன்றுய நிலை நிறுத்தல் மாலினுக்குரியதென்றார். கொன்றுயிர் அழித்தல் எல்லாம் உருத்திரனுக்குரிய தென்றார்.

உலகத்தைத் தாங்கும் பேற்றை ஆயிரம் சிரங்களுள்ள பலமிகு ஆதிசேடன் பொறுப்பினில் விட்டேன் என்றார் அலைத் தீரள்போலத் தேவர் ஆர்ப்பரித் தகமகிழ்ந்து பலத்தினில் மிக்கோன் ஆதி சேடனே எனப் புகழ்ந்தார்.

உலகினைச் சுமக்கும் பேற்றை உடையவனான சேடன் பலத்தினைச் சுர்கள் போற்றும் பாங்கினைக் கண்டு வாயு கலக்கமும் நெஞ்சில் கோபம் கண்ணிட அமர்க்குள்ளே பலத்தினில் மிக்கோன் யானே என்று மார்த்தடலானான்.

அரவமும் காற்றும் தம்முள் தாமேதான் பல வானென்று உருமர உயர்ந்து பேசும் உணர்வினைக் குறைப்பதற்காய் சுரப்பதி அவரைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் நீங்கள் இந்தக் கிரிதனை ஒருவர்காக்க மற்றவர் தகருமென் றான்.

தேடுதற்கியனான சிவபிரான் உறை மலையை சேடன் தன்பேருடலால் பலமுறை வளைந்து சுற்றி படத்தினால் முடித்தனயும் மறைத்திடும் பாங்கு கண்டு அடக்கிடமுடியாச் சீற்றும் அடைந்தனன் காற்றின் வேந்தன்.

ஊழியில் குதித்தெழுந்து உலகினை அழித்தல் போல நாழிக்கு நாழி காற்று நானிலம் நடுங்க வீசி ஆழியைப்புரட்டி இந்த அகிலத்தை அழித்தல் போலப் பாழ்நிலை அடைதல் கண்டு அமர் கோன் இதனைச்சொன்னான்.

அன்பர்கள் உங்கள் கோபம் அடங்குவீர் அகிலம் எல்லாம் இன்றுடன் அழிந்து போகும் இடர்த்தைத் தவிப்பீர் என்று மன்றாடும் மகபதியின் வார்த்தையைப் புறக்கணித்துக் குன்றினை மோதி மோதிக் குதறினான் வாயுதேவன்.

சினத்தினை தணிப்பீர் உங்கள் செய்கையால் தோன்றுகின்ற அனைத்தையும் அழிப்பீர் என்று இந்திரன் அடுத்துச் சொல்ல மனத்திடை அதனை ஏற்கா வாயுவின் செருக்கைக் கண்டு தணித்திடு படத்தை என்றான் சேடனும் அதனைச் செய்தான்.

சேடனின் படம் சுருங்கத் தெய்வமாமலை முடிகள் நீடொளி விளங்கக்கண்டு நெருங்கிய வாயுதேவன் பாலென முறித்துத் தெற்கேவீசிய முடியிலொன்றே பாடல்கள் போற்றும் திருக் கோணேஸ்வர மாகும்.

திருமுறை தந்து சைவ சிவப்பணிபல புரிந்த பெருமையில் மிக்க ஞான சம்பந்தப் பெருமான்நல்கும் அருள்மிகு பதிகம் பெற்ற ஆலயம் கோணேஸ்வரத்தைச் சிர சில கைகூப்பித் தொழுச் சிவபிரான் அடியிற் சேர்க்கும்.

(வேறு)

‘முன்னர் வீழ்ந்திடுசிகிரி காளாத்தியாய் மொழிவர் பின்னர் வீழ்ந்தது திரா மலை என்னும் பிறங்கல் அன்னதற் பின்னர் வீழ்ந்தது திருக்கோணமாமலை. இன்ன முன்றையும் தட்சணகைலை என்றிசைப்பர்.

(செவ்வந்திப் புராணம்)

ஆகி கோணநாயகர் அருள வேண்டும்.

தம் பலத்தால் கமத்தொழிலை விருத்தி செய்து தமிழ்க் குடிகள் வாழுகின்ற காரணத்தால் தமிழ்பலகாமம் எனும் பேரைப்பூண்டு எங்கள் தாயகமாம் உழவர்குலம் தழைத்த பேரூர் செம் பவளத்திருமேனி உடையோனாகச் சீவர்களை ரெட்சிக்கும் கருணை வள்ளல் எம்பெருமான் கோணேசர் கோயில் கொண்டு இருக்கின்ற திருப்பதியும் இந்த ஊரே.

சிற்றூர்கள் ஓர் வளைவில் திடல் திடலாய்த் தெருக்களால் தொடர்புற்றுத் தென்னை குழந்து சிற்றாறு பலவாறாய்ப் பிரிந்து ஒடிச் சென்னெல்லுக்கு நீர் பாய்ந்து தேங்கி நிற்கும் வற்றாத தடாகங்கள் அவைகளிலே வளர்ந்திருக்கும் தாமரைகள் செங்கழுநீர் முற்றாகப் பரந்திருக்கும் பசுமைக்காட்சி முழுவதிலும் மருத்தில் எழில்க் கோலங்கள்

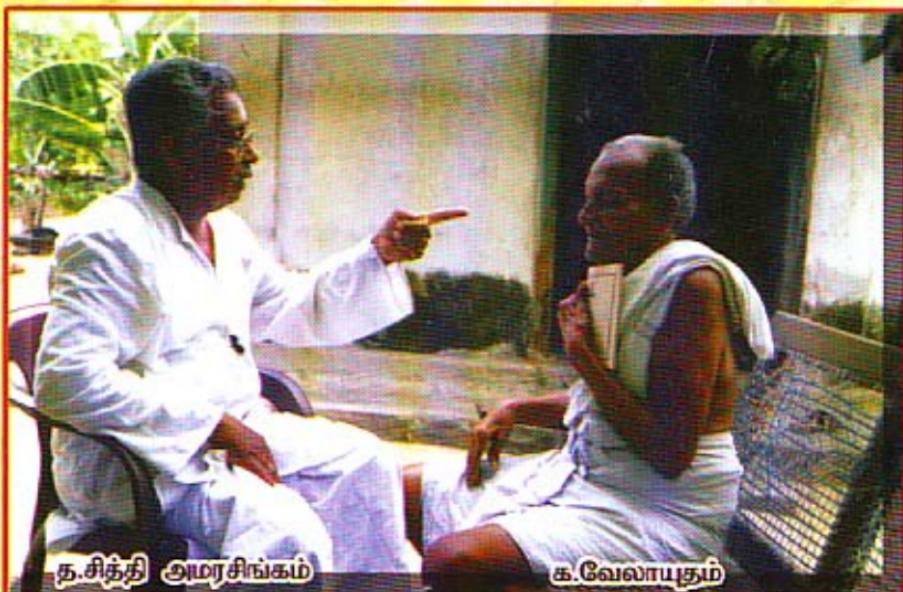
பொங்கி வரும் கந்தளாய் நீர் வயலில் பாயும் புதுப் புனலால் நிறைகின்ற தடாகங்களில் சங்கிளங்கள் வயிறுளைந்து ஈன்ற முத்துக்கள் தாமரையின் இலைக்கிடக்க நீர்ப்பறுவைகள் தங்களது முட்டை என்று அடைகாக்கும் நீரவளமும் நிலவளமும் நிறைந்த இவ்வூர் மங்கையரும் ஆடவரும் சேர்ந்துழைத்து வயல் வெளியில் நெல் விளைத்து மகிழும் ஊர்.

கோணேசர் கோயில் கொண்டு இருப்பதாலே கோயில் குடியிருப்பு அதற்கு இப்பால் குணத்திசையில் குஞ்சடப்பன் மாக்கைத்திடல்கள் ஜயனார் நாயன் மார் திடல் களுக்கு அண்மையில் நடுப் பிரப்பந்திடல் முள்ளியடி வர்ணமேடு வன்னிச்சியார் கரைச்சைத் திடல்கள் கண்ணகைக்கு விழா எடுக்கும் கள்ளி மேடு கடலோரம் சம்மான்துறை சிப்பித்திடல்கள்

“கூட்டங்கள் கூடியதால்” கூட்டாம் புளி
கூட்டமாய்ப் பசு வளர்த்த பட்டி மேடு
காட்டு நிலமாய் இருந்து பின் திருந்திக்
கனதியாய்க் தமிழர்கள் நெருங்கி வாழும்
மேடான புதுக் குடியிருப்பு பாலம் போட்டார்
மேற்கினிலே குடியேற்றம் இவ்வளவும்
நெடிதன்று சங்கிலித் தொடர்போல் ஊர்கள்
நிறைந்துள்ள தமிழ் ஊரே தம்பலகாமம்.

கன்னல் வேலி வரம்புடுத்த கயல்கள் துள்ளும்
கழனி குழந்த தம்பலகாமம் வாழும் மக்கள்
சென்னெல்லை அமோகமாக விளையச் செய்து
சேரிப்பாய்க் கொட்டுகளை நிரப்பலுடன்
இன்னலுறும் யாழிப்பாண மக்களுக்கு
இரயில் பெட்டிகளில் ஏற்றி அனுப்பிவைத்து
தன்னிறைவில் விருந்தோம்பி வாழ்வதொன்றே
தமிழ் உழவர் கடைப்பிடித்த வாழ்வு நிலையாகும்.

மழை விட்டும் தூவானம் நின்றிடாத
மகிழ் வற்ற காலமாக இருப்பதாலே
உழவர்க்குத் தொழில்க்குறைவு உணவுப் பஞ்சம்
ஊக்கமாய் செயல்புரிய வழியும் இல்லை
களை கட்டும் போர் மேகம் கலைவதெப்போ?
கஷ்டங்கள் எமைவிட்டு அகல்வதன்று
அழுகின்ற நிலை மாறி முன்போல் வாழ
ஆதி கோணநாயகர் அருள் ணேடும்.

த.சித்தி அமரசிங்கம்

க.வேலாயுதம்

தம்பலகாமத்தில் ஒரு பெரிய பொக்கிளம் உண்டு.

அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும்

பொறுப்பு உங்களுடையது. நான்

குறிப்பிடுவது எங்கள் வேலாயுதத்தை.

திரு. எஸ். நடராசபிள்ளை

-வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர்

தம்பலகாமத்தில் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய

அரிய பொக்கிளம் வேலாயுதம் அவர்கள்

கேரளப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்

புலவர் சத்தியழுர்த்தி

ISBN 955-1170-01-06

தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம் ஜயா

மட்டுமல்ல, அவரது ஆக்கங்களுங்கூட

காலத்திற்கும் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய

பொக்கிளம்.

9 789551 170004

ஆனந்தா.
ஏ.ஜி.இராஜேந்திரம்